

Z VÝLETU DO GARFIELD, VALLEY, HOWARD A BUFFALO OKRESU.

(Pisec Vác. Přibyl, cest. jed. Pokroku.)

V obavě, že by mohlo napadnouti množství sněhu a přijít tuhé mrazy, spěchal jsem, abych ještě navštívil některé větší české osady ve zmíněných okresech, neboť v těch končinách dá se cestovat, když totiž jest počasí aspoň poněkud k tomu příznivé. Kdo toto bude čísti a jest jen trochu s krajinami těmi obeznán, jistě v ohledu tomu dá mi za pravdu! Nechtěl jsem, aby někdo třeba si pomyslí, že jest to nějaká pustina, kde s úspěchem nedalo by se snad rolničtí. Naopak, je-li kde krajina hustě obydlena a kde snažívali rolníci dodělávají se za poněkud jen příznivých okolností k živému blahobytu, pak jistě jsou to ta místa, která právě poslední jsem navštívil. Ba poznal jsem mnoho dobrých našich krajanů, kteří by se jen těžko se svými úděly loučeli, i kdyby jim někdo třeba samý ráj sliboval. Na vnitřních pozemcích uvykli sobě již do takové míry hospodařiti, že by je ani za ty nejlépe vychvalované roviny nezaměnili.

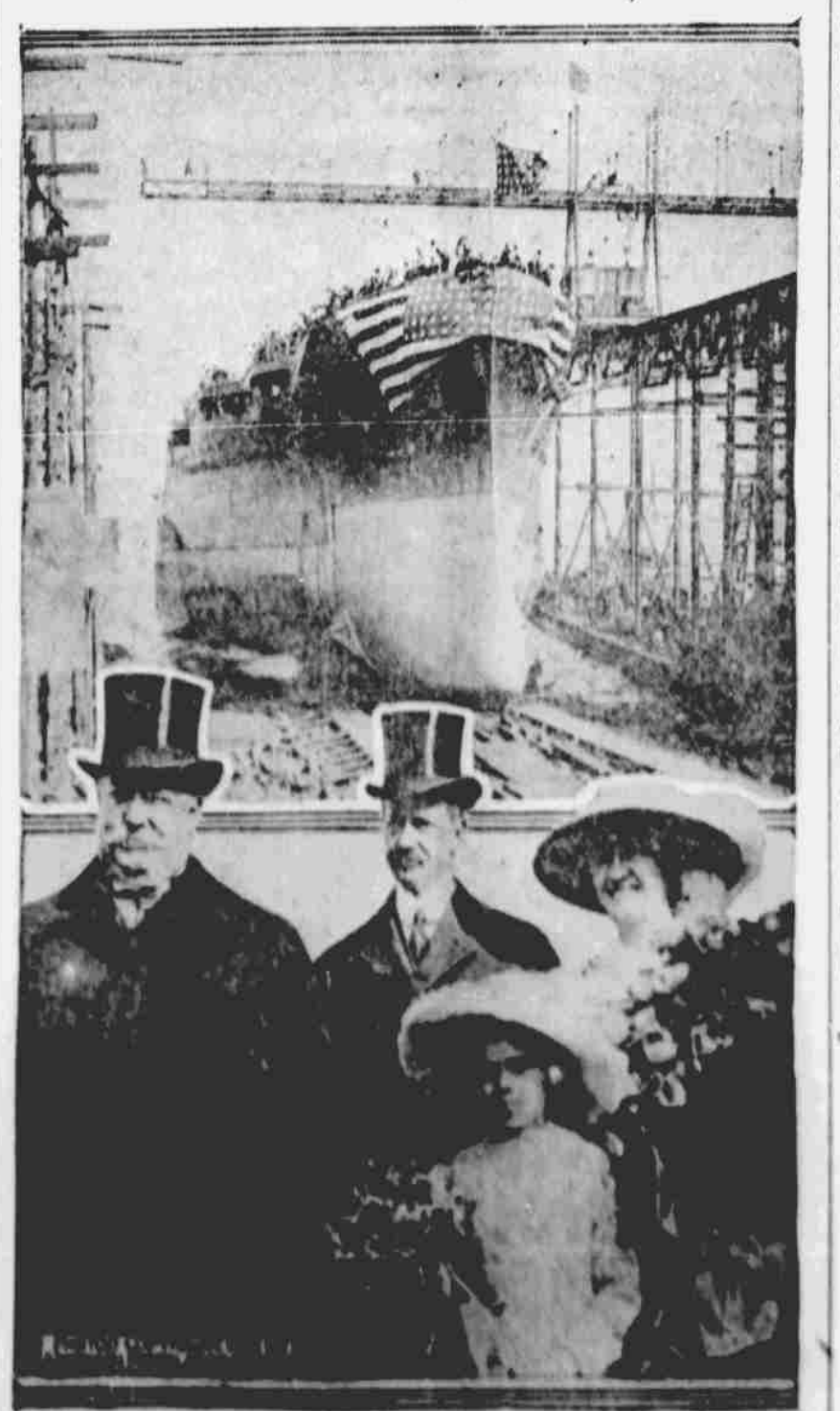
V pátek, 22. list., v 9:15 hod. ráno, kdy se ještě na nádraží chvalně známý colonel Mike se mnou rozloučil a k vlaku mne doprovodil, vyjel jsem po burlingtonské dráze k cíli své cesty. Ať si říká kdo chce, co chce, jest to přece jen radostné cestování. Vždyť od 7:30 hodin ráno vzalo to pouze do Burwell, Nebr., jsem se dostal. Jest to ovšem poněkud mrzutým, jsme-li nuceni v železničním voze tak dlouho vysedět, hned ale za pomínáme na všechny ty nudné chvíle, jakmile jen při sestupování s vlaku dobrý přítel nás očekává. V Burwell jsem posud nebyl a proto, když za tmavého večera oeil jsem se na peronu a slyšel směs hlasů, volajících — "Hotel — hotel!" — myslel jsem již, že bude už nejlépe, když někým dám se dověztí a v duchu jsem si namlouval, však ráno že přece snad v neznámém mi městečku s některými krajanem se sejdou. Vskak co to? Je to zláň, či zklamání? Pojednou Vám totiž uslyším tuze přítelivý hlas a ke všemu český byl jsem osloven! Nechtěl jsem ani svému sluhu věřiti, neboť bylo by to možné, že by mne dobrý můj přítel přece očekával? Jak jsem již pravil, tma byla velká a tu těžko bylo rozeznati tváře lidí zle seskupených. A skutečně k velké radosti záhy poznal jsem dobrého svého přítele p. Jana Šibala, muže zlaté povahy; proto ale ať někdo si netroufá myslet, že by snad byl nějakým "šibalem", neboť po delším s ním jednáním přišel jsem k poznání, že plně zasluhuje úcty a výborné pověsti, jaké od jeho sousedů se mu dostává. — Jako vzorný hospodář skvělou budoucnost si zajistil a v domácnosti své opět jako pečlivý manžel a starostlivý otec nyní šťastně chvilu záviá. — Pan Šibal z nádraží tedy zavedl mne do města a odtud do svého útulného domova. Čtějte lepšího vzdělání dítčím svým poskytnouti, pan Šibal pěkně zařízenou svoji farmu právě pronajal a do města do svého majetku má pět akrůch se přestěhoval. Sdělim pouze, že jak od něho, tak i jeho etné manželky a dítěte srdečného přivítání a pohostění se mi dostalo, za kteréž touto cestou vše jim děkuji. — Burwell jest živé větší městečko a množství všeho druhu obchodu. Obširnější popis města a okolí, jak mi slibil, podá p. Šibal, jakožto náš jednatel. Jsem mu skutečně povděčen, neboť jest nemožným rozeptati se o poměrech v krajině, kterou jako náčelník toliko jsem projel, kdežto p. Šibal přes 20 roků v těchto končinách jest usazen a nejlépe ví o všech zdejším přednostech. Za mého zde pobytu měl jsem potěšení seznámiti se s mnoha krajanem, kteří, jak dalo se souditi, musí žiti vesměs v dobrých poměrech. Nejsou žádní skrbliči a co hlavně, potrpí sobě na dobré čtení. Vzal by to příliš místa, abych je všechny zde měl vyjmenovati a také jsem jist, že nebudou proto na mne se hrdvati, neboť zasluženě pochválení jednoho platí pro všechny. — V ne-

dělí, 24. list., otázel se mne p. Šibal, zda-li bych si nepřál zdejší krajinu aspoň částečně prohlédnouti a při tom též svého z Omahy dobrého známého navštívit. "A koho to?" ptám se. "Ano, pana Vinc. Dobrovského, bývalého majitele Praha hotelu." Jak jsem tu jméno uslyšel, tu ovšem byl jsem hned rozhodnut, že tedy pojedeme. A ke všemu Vineck si to prý na p. Šibalovi vyžádal, až totiž přijedu do Burwell, abych ho jen navštívil. — Pan Hulínský, spolujatel velkého smíšeného obchodu a švagr p. Šibala, mile rád nám koně i kočár zapůjčil a již to šlo! Zima toho dne byla síce citelná, myšlenka ale na sejit se s dobrým přítelem hráje vše překonala. S počátku jeli jsme sice rovinnou, za nějakou chvíli dostali jsme se do kopce a tam, Vám řeknu, byla podívána. V skupinách menších i větších pahrbků ještě dosti dobrá dolinou se vinula. Zde po mnoha letech dostalo se mi opět vzácné příležitosti popatřiti na ty kdysi tak útlulé, milé "drňáky". Některé byly posud obydleny, jiné sloužily již jen za kurníky a jiné opět stály opuštěny, jakoby toliko měly sloužiti upomínce na dávno zaklé časy. V létě, když se vše zelená, musí tato krajina býti čarokrásná. Ovšem v této roční době mnoho půvabu neskýtá. Neznalým poměrům musí tanouti na mysli otázka, jak mohou ti lidé zde farmařiti!! A farmaři přece! Jest to jejich tajemné umění na oheň na pohled neschůdných stráněch orati, sėti a pak sklízeti. — Když konečně po delší době vyjeli jsme z kopce ven, tu pěkná krajina — jako panorama — před zraky našimi se vynořila. Poloha krajiny byla síce vlnitá, že ale bylo do značné dálky množství farem viděti, tu již vše jinak se vyjímal. Na cestě zájeli jsme na farmu pana Loly a ten nám naznačil, v kterých místech farma p. Dobrovského se nalézá. Na prvý pohled nezdálo se to takto býti daleko, přece ale bylo poledne, nežli k cíli naší cesty jsme se dostali. Již z dáli bylo zřetelně pěkné výstavnosti a, když jsme vjeli do dvora, tu teprve poznal jsem, že p. Dobrovský má farmu v každém ohledu pěkně zařízenou. — Jestliže naši koně zastavili, tu již z domu statný muž vstává nám vykročil a srdečně nás uvítal. Byl to p. Dobrovský, kterémuž, jak jsem mohl se přesvědčiti, znamenitě na farmě sváděl. Když pak vkročili jsme do obydlené, též od paní Dobrovské vřelého přivítání se nám dostalo. — Pan Dobrovský vlastní dvě čtvrtě dobrého pozemku, má pěknou velkou ovcenou zahradu, hojnost hovězího i vepřového dobytka a pěkných koní. Chvála jemu, všude panoval vzorný pořádek, což p. Šibal zajisté ochotně dosvědčí. Pohostění dostalo se nám výtečného, paní Dobrovská jest totiž výborná kuchařka a Vineck v hotelu se také naučil obsluhovat. K večeru obrátil se velmi mrazivý vítr a proto byli jsme nuceni až do rána se zdržeti. Ráno, když srdečné manželům Dobrovským jsme poděkovali, vydali jsme se na cestu zpáteční. Chladno poněkud se zmírnilo a tak bez velkých obtíží zase zpátky do Burwell jsme se dostali. V úterý, když v Burwell byl jsem se svojí praec tak daleko hotov, byl jsem nemálo tomu povděčen, že naskytla se mi příležitost lebec dostati se do Comstock, Nebr. — Pan Ignác Klíma, dobře známý tanuší krajan, přijel totiž do Burwell za různými obchodními záležitostmi a, když vše náležitě si vyřídil, nastoupil jsem s ním cestu zpáteční. Na jeho farmu, ač dosti od Burwell vzdálenou, dostali jsme se ještě za světla, tak že dobře mohl jsem pozorovati, jakého utěšeného pokroku pan Klíma se dodělal. Paní Klímová, která mne srdečně přivítala, svědčí a jistě v kruhu milujel ji rodiny čiti se šťastnou. Nežli pak zasedli jsme k večeři, tu pojednou na farmu p. Klímy v automobilu přijel pan Václav Křikáč, pozemkový a pojišťovací jednatel z Comstock. Jako s uštěhlím, jsem si pomyslí, neboť nyní jistě do samého Comstock se dostanu a ke všemu ještě v auto. — Po chutné večeři jsme tedy poděkovali a na cestu se vydali. Tma byla síce pořádná, to ale nic! Jen když se jelo a vzhor tomu, že cesta zvlášť za noci těmito místy

jest dosti nebezpečná, pan Křikáč, jako ten nejlepší "chaufeur", přece všechny nesnáze hravě překonal a mne šťastně do města dostal. Také jsem děkuji za krajanšské pohostění a za vydatnou výpomoc, jakouž mi při seznámení se se zdejšími krajanem projevil. O pokroku městečka, poměrech krajanů a úrodě delší zprávu podá v našem časopise p. Křikáč, kterýž z laskavé ochoty zároveň pro Pokrok jednateleství přijmul. — Jak jsem shledal, těší se pro svou upřímnou povahu velké přízni krajanů a pak jest velice svědomitým, tak že pěknými dopisy známe může zdejší krajině prospěti. — Den amerického povstání tentokrát ztrávil jsem ve Farwell, kdež rovněž dosti našich krajanů jest usídleno. — První, který mne zde přivítal, byl pan Čeněk Vyskočil, kterýž vlastní zde obchod zlatnický a hodinářský a vedle toho má čisté zařízený restaurant. Spolu pak zašli jsme do hostince p. Ant. Nováka, kdež od něho jako dávného přítele dostalo se mi též srdečného uvítání. — Druhý hostinec ve Farwell vlastní p. Jucl, zeť p. Jana Francela, s nímž též dobře jsem se již dříve seznámil. Pan Francel má nyní jistě dobré časy, neboť z farmy přestěhoval se do města, kdež též slušný majetek vlastní. Pozval mne do své domácnosti a musím doznati, že velice milým přišlo mi upřímné přivítání paní Francelové, právě to české vzorné hospodyně. A kdybyste věděli, jak znamenitě játerničky dovede paní Francelová vyráběti! To byste si zrovna pochutnali k potěšení mému slibil, že nyní te těch pár centů na dráhu a za jedle si tam. Manželé Francelovi jsou velmi hodní a pohostinní lidé, kteří Vás rádi uvítají a až okusíte, potom jistě mi dáte za pravdu, že tak chutně játerničky posud Jste neokusili. Ostatně paní Francelová slibila, že v brzkou též delší dopisem do "Ženských Hlídky" přispěje a tu jí můžete požádati, aby recept na dělání játerniček Vám sdělila. — Druhý den, když jsem se s p. Janem Horkým jsem se rozloučil, odejel jsem do St. Paul, Nebr. — Tam byl jsem již několikrát a proto záhy sešel jsem se s p. Adolfem Johnem, majitelem moderně a nejlépe zařízeného hostince v celém městečku, v kterémž šťastnou náhodou sešel jsem se s několika našimi krajanem, mezi nimiž též s panem Janem Vinečkem, velice zá-

možným rolníkem, který však nezhrděl a vždy rád cizího krajana přivítá a dobré slovo pohovoří. Pan Vineck také ke mně velice zdvořile a pohostinsky se zachoval a hned, aby mne o své velké přízni připsvědčil, nejen sobě jako dávný příznivec Pokroku, ještě na Česko-Amer. Venkov předplatil, ale zároveň pro svého příbuzného p. Václ. Podlahu v Mahouši u Ne-toleje v Čechách časopis náš předplatil. — Jak jsem zvěděl, p. Vineck z velice malých počátků velkou svojí péčí tohoto slušného majetku se dodělal, tak že dnes vlastní přes 800 akrů pozemků. Vzdor tomu, že letošní rok nebyl v této krajině právě nejpříznivější, tu pan Vineck přece ze 75 akrů sklídl 1,800 bušů pšenice, z 20 akrů 250 bušů žita, z 15 akrů 450 bušů ovsu a ze 110 akrů 2,500 bušů kukurice. Přes 300 akrů jest luk a pastvín. Má 90 kusů hovězího dobytka, 16 koní a přes 150 prasat. Farmu o 240 akrůch dal svému synovi a stavi na ní právě pěknou residence, na kteréž práci, v zednický odbor spadající, pan Alb. Ambrož vykonal. — V době sokolského sletu pan Vineck též do Čech zájel se podívati a nemá ani dost slov pochvaly, jak prý se mu tam líbilo. — Dále seznámil jsem se též s p. Svolánkem, Janem Matouškem, Len. Rubesem a Vác. Ráčkem, zdejším známým kontraktorem a stavitelem. — V poledne zášel jsem se podívati na našeho jednatele, p. Fr. Blažka, kterýž jako sekční "boss" na U. P. dráze jest zde zaměstnán. Pan Blažek k potěšení mému slibil, že nyní počne opět pilněji dopisovati, tak aby četně naše příznivce aspoň během vlny znám uspokojil. Večerním vlakem odejel jsem přes Grand Island do Ravenny, utěšeně zkvětající české osady, kdež zdržel jsem se v sobotu, v neděli a v pondělí. Také z tohoto místa nemám, co bych psal, neboť, jak mi bylo sděleno, vše náš jednatel mile rád vykoná. Ovšem neschmím opomenouti, že velice vřelě byl jsem všemi starými známými vítán a na konec neupřímnější díky za vzorné pohostění vzdávám rodině p. J. C. Beta a p. Fr. Skoedopole. Přál bych si, kdybych jim to mohl někdy aspoň částečně splatiti. S výsledkem na této cestě byl jsem více než spokojen a jménem závodu všem, kteříž tak ochotně vstřímní přišli, co nejsrdčněji děkuji.

NEJNOVĚJŠÍ SUPERDREA DNOUGHT SPOJ. STÁTŮ.

Nejnovější superdreadnought "New York", který byl spuštěn na vodu nedávno v loděnici new-yorské, vabudil svými rozměry úžas celého světa. Loď tato stojí přes \$6,000,000 v jakém nyní stavu se nalézá a bude stát ještě o \$1,000,000 více, aby byla úplně dohotovena. Na horním obrázku viděti jest tuto loď a dále jest prezident Taft, sekretář lordstva Mayer, sl. Elsie Cahleronová, která křtila loď a družička Kathleen Fitzgeraldová.

Dům bez komínů

Vidíte je často — domky stavitele a kontraktorů — dočasné stavby pro vše možné účely. Skoro stále udržuje se teplo a pohodlí ve studeném počasí pomocí:

PERFECTION

SMOKELESS OIL HEATER

Kde nelze užiti krbu nebo obyčejných kamen — seznáte brzy důležitost těchto dokonalejších kamenek.

Máte-li dům bez komínů, nebo studenou místnost, nebo velký krb, oceníte Perfection Heater.

Tento "vytápěč" jest hotoven s niklovou ozdobou, (buben z čisté ocele, ne bo polovaný, tyrkisové modrý). Ozdobný. Nenákladný. Vydrží léta. Snadno přenášitelný s místa na místo. U všech obchodníků.

STANDARD OIL COMPANY
(An Indiana Corporation)

NEJLEPŠÍM DOMÁCÍM PŘÍTELEM

Jest dobrý kalendář. Právě došly nás z Čech oblíbené lidové Peřínkovy kalendáře, které dáváme předplatitelům našich listů jako premií zapouhých 10c. "Americký", nejlepší kalendář česko-americký za pouhých 30 centů. Po obou kalendářích jest člá poptávka, tak že budou brzy úplně rozebrány. Proto, kdo chtěl by míti dobré čtení pro dlouhé zimní večery, ať si přispějí.

Z DAVID CITY, NEBRASKA.

Ctění redakce a milí čtenáři!

Dnes máme první snůh, první velký mraz a brr! — první velkou vichřici. Jen to fučí okolo domu a zima dere se do přibytku. A přece pevně topíme ve čtyřech kamnech. Uhlí je drahé, potřeby k jídlu jsou drahé, to je business, že ano? Ale co naplat! Musíme to tak vzít, jak nám to příroda podává. Kdybychom byli k sobě upřímní a bylo mezi námi více bratrské lásky, o níž píší mnozí, bylo by jistě lépe mezi námi. Jeden druhého by více podporoval. Podám Vám příklad, nad nímž sáoro pláči. Tento měsíc jest tu výstávka v naší knihovně a holky se uel při tom vařit, péci a šiti. Přišlo též mnoho Čechů. Platí se snad po celém městě a kde to dostanou lacněji, sami viděti, že když my ne, tak nikdo. Nesdítili se u mne jako doma, a některé ho zblakého Amerikána neb Ira jistě ne. Ten chce peníze a zůstane pro něho Bohomy, které ani na ulici nekopme. A vy je za to podporujete. Vdovu, Vaši sestru, ne, která jest Vám za to vděčna, která podporuje muzku a nemocně, sama však jest od bratří odkopnuta, ba, ještě by jí vzali. Některé přišli zeptat se, co čítáte? Právě, 5 dollarů, což u anglických musí také zaplatit. Že jsem jich nevzala, abych pozbyla, šli k anglickým, kteří si z nich udělají ještě úklebek. Nás mají rádi, jen když mají něco dostat, jinak si farmaer nevšlannou. Některé ještě boháči přišli, vyptávali se, jak a co, chtěli také za mízný peněz, že by se nad tím člověk rozbrošel. Přišlo jich několik, šli k obědu. Můj syn mezi tím též přišel, od-

strojil se a když se naobědval, přiběhne zpět. Kdo byli ti Češi, křičí, kam šli? Nechali tam plátěnou čepici za 25 centů a moji za \$1.50 vzali. Bylo jich asi deset. Všechny jsem měla za pořádné a upřímné Čechy. Ovšem, vřády i mezi stádem pěkných ovcí najde se jedna špatná. Chlapec šel do města, ale již jich nenašel. Tak jsme se zasmáli všemu. Čepici jsem viděla jednou na hlavě a je to boháč. Máme zde mladého Čecha a mnoho jiných. Někdy Irish jest jim milejší, toho podporují, ale sami od něho nie nemají. Češi-li pojištění, to přijde, dej mi to, já budu pro tebe. Jaký, o jílašský falešník. Sám dřív podporoval cizozemce, může se takovému národovci věřit? To vidíme, že jen chce od nás peníze, a ne, že pro nás bude dělat. Máme, draží, mezi našim národem též falešné lidi. Jaký to rozdíl! Jak jsme na některé Čechy pyšní, jak jsou nám i našim dětem vzácní! Jeden by dal, druhý vzal, jeden dělá vsi silou den podporuje osiřelé a chudé, druhý mamoni, každý cent strčí do pytle. Ba mám důkazy, že zěbrá a sám staví residence. Ale pro chudého by nie neudělal. Takovému jsou jen peníze a zas peníze — a nepomyšlí, že je zde musí nechat a že nebude mít nie, než v zemi díru, a že bude ležet vedle toho, co nie neměl. Nechme jich však a budme rádi, že nejsme také taková a že máme ještě krajanem, na které musíme býti pyšní. — O poslední sobězi naši Západní Jednoty přečetl Hugo Otoupalík dvě prosby pro nemocné. Jeden člen má souhotiny. Poslala jsem každé rodině šatstva a potřeby. Jiné, které jsem vyzvala, nechtějí dáti nie. Zůstávám s pozdravem na všechny Vaše čtenáři.

Fr. Otoupalíková.

PŘIJMOU SE DĚVČATA. — Měsíce dítí stárou práci několika dobrým dívkám. — West Side Paper Stock Co., 314 So. Washaba Str. 211a

KDVBÝCHOM Vám dali 40 akrovou farmu zdarma, podlé třetí naší dráhy, byl byste nehotov. Tři svým přátelům o obědvě našich pozemků? O podobnosti pište na Mr. J. B. Clark, pozemkový komisař, Live Oak, Perry & Gulf Railroad Co., Box 325, Live Oak, Florida.

Wells Fargo & Company

Jeden z největších finančních ústavů v Americe

Kapital 24 miliónů dol. 25 miliónů dolarů v hotovosti
2000 úřadoven ve svých městech, ústředí: Atlanta a Mexiko

Zasílá peníze do Čech

a i do kterékoli jiné země v Evropě

NEJNIŽŠÍ CENY při NEJMODERNĚJŠÍCH METHODÁCH v NEJKRATŠÍM ČASE.

Listky lodní, zákonné listiny, knihy a kupecké zboží

O ceny a ústaje pište nám na

51 Broadway, New York City.

Wells Fargo & Company

Express